

Vedlegg til «KLAGE PÅ AVSLAG PÅ SØKNAD OM TILLATELSE TIL BYGGING AV EIDSÅA KRAFTVERK»

Undertegnede er største grunneier i tilknytning til vannveien, og driver på heltid med melkeproduksjon. Det er et uttalt mål fra regjeringen at det skal satses på å øke matproduksjonen i Norge og at dette skal skje ved at eksisterende bruk utvider produksjonen. Jeg har de senere årene leiet mer jord i nabolaget og har godt grunnlag for økt produksjon, men mangler tilfredsstillende driftsbygning for å øke melkeproduksjonen og fullt utnytte den økte mengden av egenprodusert grovfor. Utleie av fallrettigheter og drift av kraftverk var ment å gi inntekter som var tiltenkt investeringer i ny driftsbygning.

I det videre har jeg forsøkt å gi min vurdering av noen av elementene i NVEs avslag på konsesjonssøknaden.

Hensynet til padlerinteressene er etter NVEs mening et vesentlig moment i konsesjonsspørsmålet. Det virker ikke særlig rettferdig at 10 – 15 padleres ubegrensede bruk av vassdraget i året skal være nok til å nekte grunneierne inntekter på pluss/minus en halv million i året. Inntekter som kan være avgjørende for videre drift av gardsbruk og for bosetting i området. Det er heller ikke mulig for grunneierne å tjene penger på denne padleaktiviteten med dagens lovverk. Aktiviteten i elven er også bare aktuell i korte perioder med nok vann. Med bruk av deler av vannet til kraftproduksjon vil det i periodene med mye vann i forbindelse med f.eks. snøsmelting fremdeles være nok vann til padling i perioder, men ikke nødvendigvis i de samme periodene som tidligere. Min vurdering er at konsekvensene for padtermiljøet, ved en utbygging, er små.

Når det gjelder traseen for rørgaten så kan vurderingen av denne deles opp i to deler. Ovenfor og nedenfor Haugje bru. Hele rørgaten vil være nedgravet. På nedsiden av broen vil rørgaten følge eksisterende veianlegg og ellers gå gjennom områder som nettopp har vært gjenstand for hogst og kommer således ikke i konflikt med noen naturverdier. Oppstrøms fra broen vil rørgaten krysse den kommunale veien til Juvsgrend og følge denne oppover til inntaksdammen. Avstanden fra veien til elven overskrider ikke 50 meter, og rørgaten ligger midt i denne traseen. Området krysses også allerede av en kraftledning med tilhørende kraftgate. I dette området vil det måtte bli til dels store inngrep gjennom blant annet utsprenkning av rørgate i grunnfjellet, samt etablering av en permanent vei fram til inntaksdammen. Det finnes imidlertid en gammel driftsvei i dette skogområdet, så det har vært drevet aktivitet også her tidligere. I følge NVEs egen beskrivelse er det ikke registrert noen naturverdier i dette området. Min vurdering er at konsekvensene på naturmiljøet ved bygging av rørgaten er små ut over allerede eksisterende inngrep i det angjeldende området.

Når det gjelder miljøverdiene så har jeg ingen forutsetning for å trekke de observasjonene som er gjort i tvil. Imidlertid synes det nødvendig å gjøre oppmerksom på den ordbruken som NVE selv har i sine vurderinger. Når det gjelder funn av rødlistearter i området i kategori A er disse enten «sparsomme mengder», «påvist» eller «noe». Så til tross for at dette er et område som ikke har vært utsatt for inngrep i uminnelige tider og har hatt opprettholdelse av naturlig vannføring har dette ikke ført til noen store populasjoner av disse artene. Det er derfor ingen grunn til å anta at det selv med dagens vannføring vil bli noen vekst i populasjonene. Det tas også i NVEs vurdering inn en spekulasjon om funn av en sterkt truet art (fossefiltlav) uten at dette er nærmere klarlagt nå hele 4 år etter Bekkekløftregistreringene i området fant sted. Spekulasjoner hører etter min mening ikke hjemme i en slik offentlig vurdering.

Det er også diskutert en naturtype som har fått B-verdi i Bekkekløftregistreringen uten at jeg forstår hvorfor denne er tatt med i NVEs vurdering da den etter min ringe forståelse av geografien og beskrivelsen av lokaliteten må ligge godt oppstrøms for inntaksdammen og således ikke vil bli berørt av en utbygging. NVE har i sin vurdering av søknaden lagt til grunn §§ 4 og 5, samt §§ 8- 12 i Naturmangfoldsloven. Jeg vil imidlertid argumentere at §§ 4 og 5 ikke alene kan være til hinder for dette tiltaket, da NVEs begrunnelse på dette punkt er meget generell og slik sett vil ramme et hvert tiltak på et hvert sted hvor det finnes en naturtype. I forhold til § 10 om samlet belastning argumenterer NVE med samlet belastning på naturtypen i hele kommunen grunnet andre utbygginger, mens dette ikke er tilfellet for vurderingene etter §§ 4 og 5 hvor det kun legges vekt på funn gjort i Eidsåa og ikke tilsvarende funn i resten av kommunen. Det er også på sin plass å nevne at Eidsåa i Bekkekløftregistreringen etter sigende var en svak firer, uten at jeg har noen grunn til å hevde at den «gikk opp» en karakter i og med de den gang allerede foreliggende konsesjonssøknader for vassdraget.

NVE finner det for godt å ikke gjøre noen vurdering etter Naturmangfoldslovens § 14 som sier at «tiltak etter loven skal avveies mot andre viktige samfunnsinteresser» og nevner heller ikke formålsparagrafen som klart presiserer at lovens grunnlag er «bærekraftig bruk og vern også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden». NVE har således ikke tatt inn i sin vurdering etter Naturmangfoldsloven tatt inn de positive ringvirkninger som tidligere nevnt av en slik utbygging, ei heller hvilke konsekvenser det «i fremtiden» vil ha på det lokale naturmiljøet hvis gardsbruk legges ned, kulturlandskapet gror igjen, beitedyr forsvinner, ol som en følge av at det ikke gis tillatelse til det omsøkte tiltaket. Det er gitt en liten vurdering mot slutten av dokumentet hvor den samfunnsmessige fordelene av tiltaket er kraftproduksjonen, så tiltaket i seg selv er da også etter deres mening positivt, men de positive sidene av tiltaket settes ikke videre opp mot de andre sidene av saken.

Jeg håper at jeg gjennom klagen har fått gjort oppmerksom på visse deler av NVEs vurderinger som jeg mener har gjort at de har gitt avslag på søknaden om konsesjon på for tynt grunnlag. Jeg vil avslutningsvis trekke fram noen ting som jeg mener gjør at konklusjonen bør omgjøres:

- 1) Det virker i vedtaket som om miljøverdiene alene ikke er nok til å nekte konsesjon i og med at NVE i avslaget fokuserer så sterkt på elvepadlerne.
- 2) Som argumentert tidligere er det min mening at elvepadlerne ikke vil lide nevneverdig som resultat av tiltaket. NVE sier også selv at det er uklart for dem ved hvilke vannføring padlingen gjennomføres, men likevel har de valgt å legge avgjørende vekt på dette i sitt avslag.
- 3) Selv om konsesjonssøknaden ble sendt inn i 2008 og befaring ble avholdt i 2011 og det således har vært god tid til saksbehandlingen inneholder vedtaket likevel feil. Det blir hevdet at Fylkesmannen var tilstede på befaringen av vassdraget, noe som ikke var tilfelle.
- 4) Høringsuttalelsene fra padlerinteressene kom lenge etter (høsten 2012) at høringsfristen gikk ut og vel et år etter NVEs befaring av elven. Likevel måtte de tillegges vekt da de kom før vedtak var gjort. Dette selv om vi først var lovet vedtak i løpet av våren 2012. Det bemerkes også at høringsuttalelsene fra padlermiljøet inneholder til dels motstridende opplysninger.

- 5) NVE mener at kriteriene i vannressursloven § 25;” Konsesjon kan bare gis hvis fordelene ved tiltaket overstiger skader og ulemper for allmenne og private interesser som blir berørt i vassdraget eller nedbørfeltet”, ikke er oppfylt. Jeg vil argumentere med at det er ikke lagt nok vekt på fordelene ved tiltaket, og heller ikke de samfunnsmessige konsekvensene ved å nekte konsesjon, for grunneiere og lokalsamfunn, hverken på kort eller lang sikt.

Hvis departementet på noe tidspunkt i sin vurdering av denne klagen føler behov for ytterligere informasjon i saken, står jeg til disposisjon.

Med håp om en positiv behandling og ønske om en god sommer.

Med vennlig hilsen

Lars Fullu (sign)

Styreleder Eidsåa Kraft AS